

Onaangepast in de bijstand

Een onaangepast uiterlijk of een slechte beheersing van het Nederlands belemmeren mensen in de bijstand bij het vinden van een baan. Sancties zouden volgens het Sociaal en Cultureel Planbureau helpen, maar worden door klantmanagers weinig opgelegd. Is dat maatschappelijk aanvaardbaar?

Pro

Malik Azmani: "Nee, ik vind dat onaanvaardbaar. Want het ondermijnt de solidariteit van ons sociaal stelsel. Tegenover het recht op bijstand van de gemeenschap, staat de plicht zelf je best te doen om aan het werk te komen. Het gaat immers om belastinggeld dat door hardwerkende Nederlanders is opgebracht. De overheid moet daar zuinig mee omspringen. Het kan niet zo zijn, zoals onderzoek uitwijst, dat vijftig procent van de bijstandgerechtigden geen aandrang voelt om werk te vinden.

Uit die studie bleek ook dat drie op de vier denkt dat bijstand een soort keuzemenu is: dat ze zelf kunnen bepalen of ze aan het werk gaan. Daar ligt echt ook een taak voor de klantmanagers. Die moeten veel meer doen om hun klanten daartoe te stimuleren. Wat dat aangaat is de cultuur bij de sociale diensten nog altijd veel te veel gericht op hulpverlening. Ik vind dat als je een norm stelt, en die is dat iedereen zijn best moet doen aan het werk te komen, dat je dan ook moet optreden als dat niet of te weinig gebeurt. Zoals het nu gaat voelen bijstandgerechtigden de gevolgen niet en is het te gemakkelijk om aan de kant te blijven staan. Dat vind ik een schrijnende constatering. Zeker omdat het ook anders kan. Op verschillende plaatsen in het land zijn gemeenten druk in de weer om deze mensen sociaal te activeren. En af en toe helpt een duwtje in de rug daar echt wel bij." - *Malik Azmani, VVD-Kamerlid*

Contra

René Paas: "Dat hangt ervan af. Geen misverstand: wie aan het werk kan, hoort niet in de bijstand. En het is waar: we delen weinig sancties uit. Maar gemeenten moeten zich afvragen wat het beste resultaat oplevert. Sancties opleggen is lang niet altijd de beste weg naar werk. Sancties zijn arbeidsintensief en vergen veel juristerij. En wat alle ouders weten, geldt ook bij de sociale dienst: je dreigt vaak met straf in de hoop dat je het niet hoeft op te leggen. Het Sociaal Cultureel Planbureau schreef dat een op de drie bijstandsgerechtigden werknemersvaardigheden ontbeert als op tijd komen en er netjes uitzien. Maar als dat zo is: wat helpt dan het meest? Stimuleren of straffen?

Ik vind het primitief als je niets anders kunt bedenken dan zwaarder straffen. Dat de helft van de bijstandsgerechtigden geen aandrang voelt om aan het werk te gaan, is een misverstand. Het onderzoek ging over de druk die mensen van hun gemeente ervaren. En je ervaart natuurlijk geen druk van de gemeente als je fanatiek naar werk zoekt – zoals veel mensen – of wanneer je een officiële vrijstelling hebt omdat je een baby hebt of een versleten rug. De meeste gemeenten zijn ook meer gaan handhaven. Dat deden ze, hoewel ze over de laatste jaren ruim een miljard te weinig kregen voor de uitvoering van de bijstand, inclusief handhaving. Ik vind het belangrijk dat sociale diensten steeds gericht zoeken naar de slimste manier om mensen aan het werk te helpen." - *René Paas, voorzitter Divosa*

Bron: [Zorg + Welzijn](#) - 11 oktober 2012